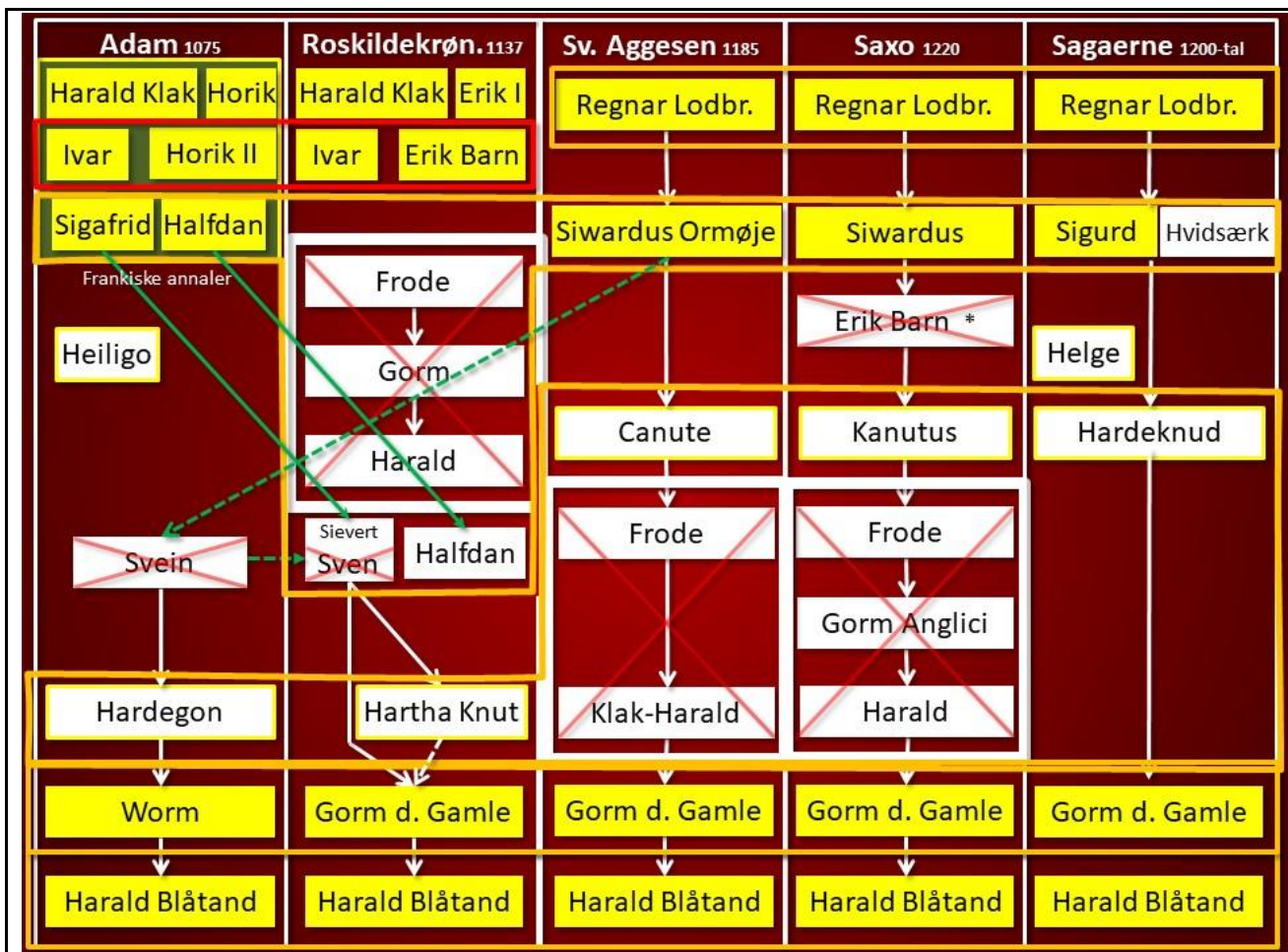

Harald Blåtands afstamning - Sammenligning af kilder

Sammenligning af de fem hovedkilder, hvor Erik Barn, sekvensen Frode-Gorm-Harald og Svein kan fjernes som åbenlyst forkerte oplysninger fra de middelalderlige manipulationer. Tilsvarende navne markeret med orange rammer.

Saxos Erik Barn (Horik II) var af frankerne nævnt som konge i Godfreds gren, inden Sigurd Ormøje kom til magten, så Erik Barn kan ikke være Sigurds søn. Han var fra en parallel gren.

Roskildekrøniken var et forsøg på at fremstille en kristen dansk kongerække med udgangspunkt i Harald Klaks døb og Ansgar, der skulle vise kirkens resultater. Krønikeskrivern indsatte antageligt de kristne konger Frode-Gorm-Harald, som var ukendte for både kirkens Adam, frankerne og sagaerne – måske fra et forlæg, som omfattede engelsk/jyske konger – måske endda Harald Blåtands mødrene slægt, hvilket kan forklare de tre bisper i Jylland i 948. Saxo har med kyshånd taget mod de tre kristne konger i sin forlængelsesproces, mens Sven Aggesen forkastede Gudrum, som Saxo måtte beskrive ligesom Gudrum af Eastanglia.

Den Adam-loyale Roskildekrønike har taget Sven fra Adam, men måtte bruge Sven Tveskægs historie på ham. Han har altså ikke kendt denne Sven, som heller ingen andre danskere kendte. Også hans Halfdan opstod helt ud af det blå, medmindre han og den samtids Sven var taget fra frankernes brødre, Sigifred III og Halphdan, som Adam også selv citerer forinden. Antageligt var Sven altså Adams manipulation eller misforståelse af Sievert/Siward (Ormøje). Var Halfdan sagaernes konge i Jylland, Hvidsærk?

Vore fem hovedkilder viser altså med disse tre oplagte korrektioner samme række af konger før Harald Blåtand, hvis man også ser den ukendte Svein som en bevidst eller ubevidst misforståelse af det danske Sievert/Siward. Inden Horik II's død så de frankisk/tyske kilder Godfred-linjen som danernes konger, mens de nordiske kilder primært skildrede Lejrekongerne.

Der er ingen realistiske alternativer til denne analyse – medmindre man vil tro Erik Arup. Der er intet behov for at afveje de enkelte kilders pålidelighed overfor hinanden, da de alle peger på samme resultat. Man har simpelthen før manipulationerne kendt samme legaliserende kongerække bag alle røverhistorierne.